

TORTURANSTALTEN II

DON'T MISS THESE

11 HOTTEST
drawings
ON THE
sadoma
SCENE!

ALL NEW! — ALL GREAT!

KVINDERNE BLEV
STRAFFET, PISKET
OG YDMYGET

VI MÅTTE NÆVNE ALLE
DE SUBLIME UDTRYK FOR
KØNSDELENE....

TORTURANSTALTEN

SIMONE: 32 år, enke, smuk, fyldig blondine, blå øjne, tunge bryster, men smukke i fornen og med meget små brystvorter. Stor kusse og røvhul, tæt hårvækst. Flink elev, men ikke meget hjemme oveni.

MONIQUE: 23 år, sød brunette, blå øjne, slank skikkelse der er spændstigt som et ungt dyr. Pæreformede bryster. Bagdelen slank og minder om en drengs. Meget kraftig behåring dækker hendes kønsdele og fortsætter dybt ind mellem benene og forenes med den kraftige hårvækst omkring hendes røvhul, der i forvejen er godt udvidet ved røvpuling, som hun er ynder af. Middelmadig elev, men gør sit bedste.

MICHAELA: Sød blond lille dukke, grå øjne. Slank om livet. Helt depileret. Har en meget lang og stor (på størrelse med en finger) klitoris. En lille smule lesbisk anlagt. Meget snævert røvhul. Skriger ved den mindste hårdhændethed. Hun hader enhver form for klystersprøjer og i det hele taget enhver form for voldelig anal udvidelse.

te på? Indrømmer De, at De har undladt at efterkomme de givne anvisninger?

-Men hr. rektor. Det passer ikke. Jeg forsikrer Dem, jeg har været opmærksom!

-Lad nu vær med den slags udflugter, lille De. Det fremgår heraf, at De har været uopmærksom. . .

Og idet han fremfører sine argumenter, nærmer han sig den ulykkelige frk. Michele, for med eet at stikke hende en knaldende lussing på den venstre kind, og endnu før hun har nået at opfatte noget og forsvare sig, har han langet hende en lignende på den modsatte side af hovedet. Slagene er så voldsomme, at den ulykkelige unge kvinde brister i gråd.

-Nå, lille mær, det er altså måden De viser Deres taknemmelighed på. Det er takken, fordi vi prøver at banke lidt lærdom ind i knolden på Dem? Men vent De bare lidt. Vi skal nok få lært Dem det. Først af alt at få Dem tæmmet. . . og dernæst få lært Dem underdanighed!

-Men Sir, jeg sværger. Jeg har været fuldstændig lydlig, -snøfter den smukke kvinde, hvis kinder nu er blussende røde efter den ublide behandling.

-Klap i!

-De har ret, Sir, -bryder Mr. Oliver ind. -Frk. Michele er en sløset og uopmærksom elev. . . Og for at holde mig til de konkrete kendsgerninger, var det min mening at give hende en karakter, der ville medføre, at hendes navn blev indført i straffebogen!

Frk. Michele kan ikke tilbageholde et indigneret: -Oh! -Offer for dette kyniske ubestikkelige komplot, hvis fremgangsmåde man i højeste grad kan betvivle retfærdigheden af. Mr. Oliver er kommet sin rektor til undsætning med en nødløgn og beskuer nu sit offer med en nedvurderende mine.

-Okay, -bryder bestyreren nu ind. -Eftersom dette synes at udvikle sig til en sag, som damen tydeligvis søger at ignorere, vil jeg foreslå, at vi får den afgjort i aften kl. 9 i straffeværelset. Medens Deres veninder sover, skal mine kolleger og undertegnede sørge for, at De får en nat, De ikke foreløbig glemmer! Nok om een ting. Gentlemen, fortsæt med Deres arbejde!

Og uden at værdige den grædende frk. Michele et blik, går han videre, medens Mr. Raymond fører fru Simone til hendes afstraffelse.

Læreren og hans elev går ind i et mærkeligt rum, beliggende for enden af den store vestibule. Det er torturkammeret. I sandhed et mærkeligt lokale, hvor væggene er polstrede og således lydtætte. På væggene hænger alle mulige arter instrumenter, forarbejdet med henblik på at tilføje unge kvinder al slags erotisk tortur, medens de er under behandling af de tre lærere.

Næppe er døren lukket, før Mr. Raymond befaler fru Simone at knæle foran ham og trække hans pik ud, således at den vil få rejsning og fungere som en slags målestok for den revselse, der nu skal foregå. Fru Simone ved, hun har alt at vinde og intet at tabe. Hun tør ikke lade ordren falde to gange. Kælen som en killing bøjer hun sig ned. Hun skynder sig at knæppe sin lærers buksegylp op. Med omhyggelighed og følelse åbner hun derefter for de hvide bomuldsunderbukser og hendes lille hånd haler derpå den smukke, broncefarvede pik ud, med form som en bøjet banan. Agernet på pikken er fuldstændig dækket i sit hylster af foldet hud. Den kødfulde kæp, der tydeligt er markeret med blå årer, har en anseelig størrelse. Den forsvinder ind i et kraftigt buskads af krøllet hår, hvorunder der hænger to smukke testikler i en kæmpestor nossepose.

Med en påtaget amoralsk appetit begynder den unge kvinde nu at kærtegne og masturbere den kødfulde penis, der straks påvirkes og svulmer op. I fuld erektion far den en forbløffende størrelse. Fru Simone åbner munden for at slikke sin herres kæmpegant, men Mr. Raymond ved udmærket, at det er et beregnet liderligt spil fra hans elevs side, som han absolut ikke ønsker at give efter for. Hun er her for at få sine prygl, og han har i hvert fald ingen ønsker om at få den udløsning nu, der vil sløve hans sanser med henblik på at mildne fuldbyrdelsen af straffen. Derfor tager han et fast greb i kvindens hår og trækker hendes hovedet tilbage. Med to fingre fatter han derefter om pikken,

og med et par kraftige klask slår han hendes kinder med den stive og vibrerende kødstang. Så trækker han forhuden tilbage på sit organ, for at frigøre pikhovedet, som han fører hen under hendes bevægelige næsefløje. Hun tvinges herved til at indånde den kraftige og rammende duft af sæd og mandepis som klæber til det, som for at gøre hende situationen mere forståelig. Det virker dog som om indåndingen af det kraftige afrodissia endnu engang minder hende om hendes hjælpeløshed. Hun virker igen liderlig og prøver at slikke det blodfyldte pikhovedet, men han intensiverer nu grebet i hendes hår, og to store tårer, der triller ud af hendes øjne, afspejler den smerte hun lider.

-Tag Deres skørt og underkjole af, -beordrer han, idet han slipper taget.

Med synlig lettelse adlyder hun ham og begynder afklædningen, som han for i øvrigt også selv tager del i ved at smide både jakke, skjorte, benklæder o. s. v. for at være mere hensigtsmæssigt klædt til den kommende straffeaktion.

Når fru Simone senere i sin til formålet betegnende påklædning vender sig om og står front til front med det nøgne mandfolk, spiller der et undseeligt smil om hendes læber af ren og skær æggelse. Han er meget muskuløs og næsten fuldstændig dækket af tæt mørkt hår. Mellem hans ben hænger et par pragtfulde juveler. Indpakket i den behårede pung, tjener de som hovedpude for den tunge kæp, der betegnende tilkendegiver hans liderlige funktionsdygtige organ.

-Tag også brystholderen af...! -Han masturberer langsomt sit eget lem medens han nyder synet af blondinens svulmende bryst, der nu blottes for hans øjne. De to bryster er tunge, men temmelig faste, besatte med små lyserøde vorter, der allerede er hårde og spændte. Hun er nøgen nu med undtagelse af hofteholderen i sort nylon og de sorte strømper, der står i skærende kontrast til hendes blege, marmorerede hud. På underlivet har den dog antaget karakter af gåsehud og behåringen på kønsdelene tjener snarede til at fremhæve end at skjule de tykke skamlæber på den lyserøde kusse.

Mr. Raymond fatter nu plexiglaslinialen, som

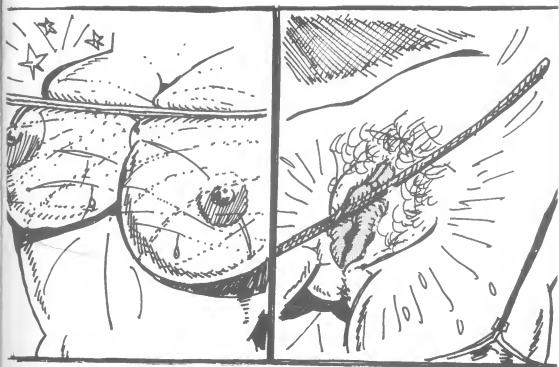
han har lagt fra sig for nogle få øjeblikke siden og skubber fru Simone hen imod en mærkelig indretning. Den har form af en slags hjul, men ligner snarere en massiv rund bordplade, der er beklædt med læder. På hver side af den tunge fremtoning, er der monteret håndjern, også beklædt med læder og i almindeligt format til at kunne sluttes om en hundehals. Disse håndjern er fastgjorte under bordpladen ved hjælp af jernkæder.

Kvinden bliver nu grebet om livet og hendes bøddel placerer hende på cylinderfladen, således at hendes bryster og smukke hår har retning mod det første hold håndjern, medens hendes spredte ben peger mod de andre. Derpå fæstner han med udsøgt nøjagtighed lænkerne til ankler og vriste på den unge kvinde. Det endelige clou er en lang kæde, som han forbinder til jernene der omslutter den hvide, delikate hals, ved at fastlåse den. Kvinden er nu fastgjort til den mærkelige indretning og kæderne er strammet så meget, at kroppen nærmest har form af en bue, der ligger spændt over det mørke læder, der omslutter hele cylinderskiven. Mr. Raymond, der skal have kvinden under behandling, kan ikke modstå fristelsen til at nyde synet af den mærkelige stilling som det ulykkelige offer indtager.

Mellem de smukke ben, beklædt med sorte strømper og indhegnet af den sorte hofteholder, er kvindens vulva nu halvejs åben på grund af de adskilte ben og afslører ubarmhjertigt hele kønsrevnen.

Denne, der er omgivet af en tæt, gylden hårvækst, er så tilpas åben, at man mellem hårene kan øjne den lille kam af lyserødt kød, hvorpå klitoris titter beskedent frem, så undseelig som pikken på et nyfødt drengebarn. Blot er der her den forskel, at det lille organ ikke mere er omgivet af et par fyldige kvindelår, der kan yde deres naturlige skjærmende beskyttelse. Nu er lårene trukket fra hinanden, ligger sitrende og skælvende og afslører hvorledes kvinden allerede er våd mellem benene ved forventningen om helt at være overladt til Mr. Raymonds forgodtbefindende. Klitoris er blevet hård, og det lille organ skinner i falsk forventning om en spændende erotisk oplevelse.

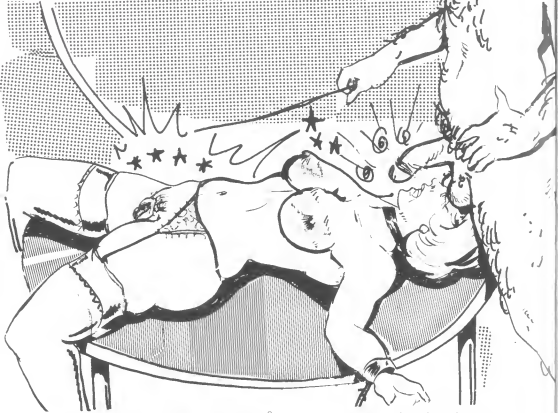
Læreren nyder for et kort øjeblik at pirre det

lille organ med sin pik, der allerede har opfattet situationen og ladet et par gennemsigtige dråber smøresperma melde deres ankomst på spidsen. Så træder han lidt tilbage og klasker sin flade hånd direkte ned over kvindens åbne, forsvarsløse kønsrevne. Fru Simone dirrer og stønner højlydt.

-De vil blive udsat for en ganske alvorlig afstraffelse, -fortæller Mr. Raymond. -For det første vil jeg piske Deres bryster, og jeg ved, det ikke vil blive særligt behageligt, men De er selv ude om det. De skulle ikke have ladet Dem selv bringe i denne situation. Dernæst vil jeg overgå til behandlingen af Deres overophedede kønsdele, og vi får så se, om ikke vi skulle have tæmmet lideren efter min lille eksersits. Jeg personligt ville blive meget overrasket, hvis ikke... Men, fru Simone, før vi går så vidt, starter vi med brysterne. Jeg skal sørge for at få de attributter hærdede. Jeg tror jeg ved, hvad de trænger til...

Og idet han fremsætter sin sidste trussel, smækker han med voldsom kraft linalen ned over de prisgivne bryster. Den unge kvinde skriger og forsøger ganske

nytesløst at søge at undgå linialens brændende slag, men lænkerne holder hende forsvarligt trukket ned mod bordpladen. Så solidt, at hun dårligt nok er i stand til at røkke sig det mindste stykke...

Med sadistisk glæde søger Mr. Raymond nu at tilføje kvindekroppen så meget smerte som muligt. Det primære mål er brysterne, som han ved er den mest ømtålelige del af overkroppen. Men han arbejder, som om han ikke vidste det. Behandler brysterne, som om det var muskelbunder, der var i stand til at forsvare sig, knytte sig som et par endebalder og ryste smerterne af sig. Men offeret her er svinebundet. Hendes bryster er forsvarsløse, og grimme røde, ophovnede mærker viser deres kondition. Mr. Raymond forbavses selv over den snarlige reaktion og sænker langsomt kadancen i slagene. Smerten må ikke få kvinden til at besvime. De varme, smertende linialslag skal præges ind i kødet. Han rammer direkte over brystvorterne, hvis forsvarsreflekser får dem til at stritte af al magt, som søgte de at mobilisere brysterne til modstand.

Kvindens afsindige skrig viser, at det er blænd-

værk. Afslører at det er stedet, hvor hun er sartest og mest følsom. Mr. Raymond vil huske det. Nu nøjes han med at slå brysterne fra hver side, hvad der får de store rødstrimede glober til at dirre endnu mere. Høje skrig fra fru Simones strube akkompagnerer hele arrangementet. Skrig om nåde fra en kvinde, hvis ansigt ligger badet i sved og tårer...

Men Mr. Raymond er så sandelig ikke færdig endnu. De sarte bryster skal dækkes af et panser af hård og ophovnet hud. For at opnå en stilling, hvorfra han endnu bedre kan straffe kvinden, stiller Mr. Raymond sig således, at hendes hoved er placeret nøjagtigt mellem hans muskuløse lår og fra tid til anden, før han placerer de nådesløse rap på hendes betændte bryster, knalder han bevidst sine tunge nossekugler ind over hendes hoved. Hans pik stritter af spænding og truer med at gylpe sit spermaindhold ud over hendes forvrængede mund...

Lidt efter lidt tappes Mr. Raymond dog for sine kræfter. Stimuleret ved tanken om at brysterne nu er markerede som de mørkeste punkter på fru Simones krop, søger han nu at lægge sig på kvindekroppen. Hans kønsdele presses mod hendes tårevædede ansigt, de ømme bryster mases under hans mave, således at han direkte for sine øjne har synet af den pinte kvindes halvåbne kusse...

Med sin kæp stryger han over de tykke kønslæber, den lyserøde kam indenunder, der fører direkte mod kvindens hårde klitoris, der har rejst sig i junglen af den blonde kusseparik. Så hæver han hånden op og med et voldsomt slag fører han stokken ned over kvindens kusse...

Et hjælpeløst skrig trænger frem mellem hans ben, medens han mærker fru Simones krop ryste som i krampe. En sadistisk latter er svaret på kvindens reaktion. Kæppens slag har givet en tilfredsstillende virkning. Uden nåde begynder læreren nu en nådesløs afstraffelse af den unge kvindes kønsdele. Han arbejder med den største stæpik han nogensinde mindes at have haft... Intet under, for den åbne fisse er begyndt at antage mørkerøde nuancer og den ulykkelige kvinde er ved at kvæles i sine skrig. Hendes uartikulerede vræl

fylder det lydtætte rum. De trænger ikke ud, men bidrager i væsentlig grad til at stimulere lysten og spændingen, der helt synes at have opslugt læreren. Smerterne synes at være frygtelige. Fruens kusse gaber ikke mere. Den torterede klitoris synes at være parat til at eksplodere og læberne omkring den er frygteligt opsvulmede. Enhver anden kvinde ville sikkert være besvimet under en sådan behandling. Men Simones stærke fysik og konstitution får hende ikke blot til at udholde, men til en hvis måde også at registrere den øgede blodtilførsel, der mekanisk tilføres hendes kønsdele... og derved også stimulerer dem. Hun er midt i smerterne også i stand til at føle en ejendommelig lystfølelse, som de vedvarende slag fremkalder. Mr. Raymond, der har kvindens kønsdele på nærmeste hold, har også syn for sagen. Han opfanger, hvorledes kvindens fisse bliver fugtigere og fugtigere. Et grangiveligt bevis på at den hårde afstraffelse slet ikke lader hendes erotiske følelser uberørte.

Til sidst stopper han piskningen. Kvinden har fået, hvad hun fortjener, og hendes kusse skal ikke misdannes. Han rejser sig op og betragter tavst sit smukke hulkende offer. Derpå tager han sin penis i hånden og tvinger den ned og ind i kvindens åbne mund, uden hensyn til at hun ræber, som om hun har kvalme. Pikken skal helt ned i svelget - og kommer det, hvorefter han begynder sine masturberende bevægelser ved at skubbe maven frem og tilbage. Orgasmes lader ikke vente længe på sig. Han har længe været forberedt på den. Den varme spermamasse slynges ned i kvindens strube. Udløsningen er så rigelig at selv om fru Simone umiddelbart tvinges til at sluge en stor del deraf, for ikke at blive kvalt, tvinges resten tilbage i munden og siver langsomt ud af mundvigene...

Mr. Raymond er kun for et kort øjeblik i den lykkerus som orgasmen bibringer ham. Han er stadigvæk for ophidset til at stoppe der. Fru Simone er i disse timer fuldstændig underkastet skolens regulativer, og hendes skæbne ligger derfor fuldstændig i hendes lærers hænder.

Det er grunden til at ingen af mændene tager noget hensyn til hende. Hun må roligt finde sig i den

skæbne, hvorunder hendes plageåndssadistiske appetit finder den fuldstændige tilfredsstillelse. Til visse tider synes hun at virke helt apatisk og blotet for evnen til modstand overfor læreren der ønsker at ydmyge hende. Til andre tider virker det, som om hendes masochistiske instinkter hjælper hende til at gennemgå de kriser, der opstår under sådanne betingelser. En normal kvinde ville forlængst være bragt til vanviddets rand. Men ikke fru Simone... Hun klager sig. Hun skrider. Hun græder... men hun klarer sig, og til tider bemægtiger en vis lystfølelse sig hende...

Mr. Raymond rejser sig helt op. Kigger et øjeblik grundende på hendes krop. Så synes han at have fået impulserne til nye handlinger, som han er parat til at udsætte hende for. Han befrier hende for lænkerne og tvinger hendes kraftsløse krop hen til en slags bæk, betrukket med sort molskind. På hans forlangende må fru Simone nu lægge sig med ryggen på langs med bænken. Hun tigger ham om at slippe for yderligere afstraffelse, men forgæves. Han fastgør hvert af hendes håndled til håndjern på hver side af bænken. Så tager han en lille pude, som han placerer under hendes nøgne lændeparti, hvad der får hendes mave og underliv til at stikke provokerende i vejret. Da det er sket, trækker han i hvert af hendes ben, som han fastgør på lignende måde til andre jern, fastgjorte foruden på hver side af bænken, med en indbyrdes afstand af ca. 3 fod.

Således bliver blondinen tvunget til at ligge med benene vidt spredte. Men ligegyldigt hvor ukomfortabel og ubekvem stillingen måtte være for kvinden. Det tilfredsstiller ikke Mr. Raymond. Han går hen til et lille anretterbord, og fra en skuffe trækker han tre træstrikkepinde frem, som han bringer med hen til sit offer.

Med sin ene hånd griber han fat om kvindens ene gennempiskede bryst. Han udvælger sig omhyggeligt det sted på brystvorten, hvor den første pind skal tvinges ind. Så støder han hårdt til, og strikkepinden opsluges langsomt af det bløde kød.

Fru Simone har øjeblikkeligt registreret smerten og skrider højt... Smerten føles grufuld i hendes sarte brystvorte, der i forvejen er øm efter den behandling man tidligere har udsat den for. Nu føles det, som

om nogen var ved at skære brystvorten af. . .

Skrigene synes at have animeret læreren til yderligere aggression. Han har allerede placeret de to første pinde, men han har stadig en tilbage i sin hånd. Med den går han hen og placerer sig mellem kvindens skrævende lår. Langsomt tvinger han de gennempiske de skamlæber til side og blottet fuldstændigt fru Simones mørkerøde klitoris. Den lille kvindetap bærer tydeligt præg af at være mishandlet. Havde den trukket sig ind mellem de værnende kusselæber for at komme til kræfter, havde det i hvert fald været for tidligt. Mr. Raymond har tiltænkt det lille organ en smerte, der ikke vil få nogen kvinde til at beherske sig. Langsomt tvinger han strikkepinden gennem det kønslige nervecenter, før han slipper den. . .

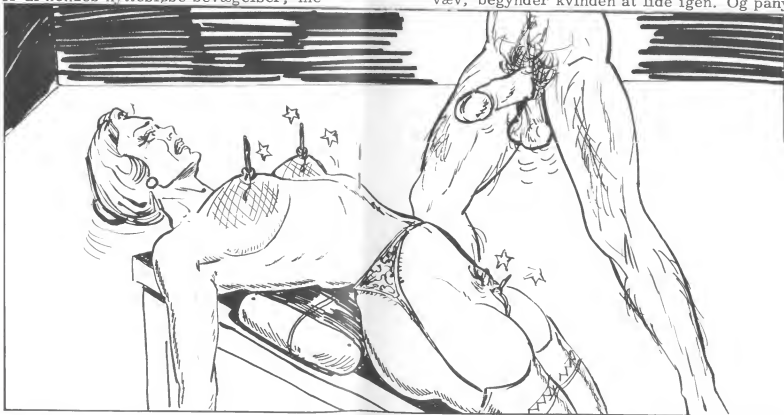
Øjeblikkeligt forhøjes intensiteten i kvindens klageskrig. Hun river og rykker i sine lænker i for-gæves forsøg på at frigøre sig for den frygtelige tortur de stikkende genstande påfører hende. . . I øjeblikke synes hun at være besvimelsen nær. . . Mr. Raymond overvåger enhver af hendes nyttesløse bevægelser, me-

dens han med sin hånd stille masturberer sin røde, stive penis. . .

Efterhånden som hendes vedvarende skrig begynder at blive hæse, nærmer han sig igen og støder med fingerspidserne til enden af den strikkepind, der gen-nemborer klitoris. Denne aktion påfører fru Simone yderligere smerter. . .

Uafbrudte skrig og råb lyder fra kvindestruben, medens Mr. Raymond nu skiftevis bearbejder de sarte legemsdele med sine træredskaber. Enten er det brysterne eller også kussen, der må holde for og de sking-re kvindevræl fortæller ham at hans hjælpemidler frem-bringer den pine, der var tilsigtet.

Efter en tids forløb indser den grumme lærer, at det vedvarende tryk på de martrede kvindeorganer måske kan tilføje hende for meget skade og efter tur fjerner han strikkepindene, først fra brysterne, derefter fra underlivet. Næsten øjeblikkelig indtræder den lindring, der får fru Simone til at tie, men så snart blodet igen optager sin cirkulation i de mishandlede væv, begynder kvinden at lide igen. Og påny er værel-

set et inferno af skrig og ræb.

Mr. Raymond, der er ekspert i kunsten at udføre kolde og vade behandlinger, sætter derefter varsomt sine læber til de blødende brystvorter og søger at stimulere centrum for de store svulmende kvindebryster. Det lykkes. Behandlingen under de kyndige sugende læber virker ophidsende. Han pirrer dem skiftevis, slikker dem og væder dem med sit mundvand og langsomt svinder smerten til fordel for en pirrende, æggende behagelig fornemmelse. De vakte brystvorter svulmer op og de vuggende kvindekoder belægges efterhånden med et panser af gåsehud. Synet virker appetitvækkende og fru Simone har gradvis ladet sine suk afløse af små velhagsytringer, fremkaldt af Mr. Raymonds kyndige kælen. Til sidst svigter han de dirrende, efterhånden næsten faste kvindepatter for at sætte sin mund til den martrede, varme, fugtige og halvtåbne kvindefisse.

Fra kvindens strube lyder en vellystig rallen, medens mandens mund blidt gnider og kærtegner den lange, blodfyldte klitoris, der efterhånden har arbejdet sig frem til at blive en ret anseelig tap. Den charmerende kvinde er ved at få alle tiders orgasme, hvad der naturligvis endnu i endnu højere grad animerer Mr. Raymond til fortsat at lege med miniaturopikken. Med spidsen af tungen arbejder han omkring klitoris og når tungen trænger ind i fissen, skinner knoppen i ensom majestæt som et rødt bolche han lige har spyttet ud. Så væder han den igen, pirrer den og lader læberne suge på den til behandlingen næsten bliver pinenfuld for kvinden. . .

Under bearbejdelsen af kønsdelene stiger fru Simones rallen, hendes revne driver af kussesekret og spyt. . . Blandingen løber langsomt ned mellem hendes ben, bruger kløften mellem endebalderne som tagrende og når hendes store brune røvhul, der skiftevis udvider sig og trækker sig sammen som tegn på stort velvære. . .

Så rejser manden sig op. Hans ansigte virker anspændt efter opgaven han lige har udført, men der er plads til et smil, da han stiller sig op mellem kvindens hvide, fyldige lår. Med det yderste af sin

penis lader han påny kvindens vulva tirre. En vulva, der ligger rød og dirrende i forventningens glæde. . .

Til trods for den forsvarlige måde, hvormed hun er bundet, søger fru Simone at bevæge sit underliv, således at den store pik lettere vil kunne opnå kontakt med hendes liderlige kønsdele og også lettere vil kunne kneppe hende. Hun er så ophidset at hun både skriger og stønner og savler, både fra mund og kusse. . .

Mr. Raymond skubber sin pik op imod de feberhede skamlæber, så trækker han den tilbage og begynder at kæle for klitoris. Han klemmer sin nospægs store testikler direkte mod kvindens vulva, så giver han igen plads for pikhovedet og trækker det påny ud. . . Han skubber det op imellem røvballerne og lader det snuse til kvindens rynkede skidehul for igen at lade det tirre vagina. Men han tøver stadigvæk med at perforere den liderlige fru Simone til trods for hendes bønner.

Ironisk spørger han hende:

-Er det det, De vil ha'? Sig, hvad De er ude på?

-Jo, jo! Det er den, jeg vil ha'! Pikken. . .!

Deres store våde pik. . .! Ind med den. . .! Aah. . . hurtigt. . .! Lad mig få den. . .! Jeg kan ikke vente længe. . .! Aaaaahh, for Guds skyld. . . knep mig. . . nu. . .!

-Naee, ser man det. . .! Nu bryder De Dem om det. . . hvad. . .?

Men i stedet for at foretage den endelige indledning til kønsakten, som fru Simone så indtrængende opfordrer til, stikker han hendes bønfoldende ansigt et par knaldende lussinger. . .

-Hvad er den af. . .? Begynder De nu at give mig ordrer. . .? Hvem er chefen her, og hvem bestemmer, om der skal knaldes eller ikke? . . . Okay, ingen pik til Deres kusse, lille De. Det ku' måske lære Dem at være mere behersket næste gang. De får fine fornemmelser. . .?

-Nej, nej. . .! Jeg be'r Dem. . . Jeg glemte. . . Jeg var for ophidset. . . Aah undskyld. . .! Jeg var helt i ekstase. . .! Jeg ved ikke hvad jeg gjorde. . . aaaahh. . . undskyld. . .!

-Hvad mener De så. . .? -fritter Mr. Raymond,

der er begyndt at gnide fru Simone i ansigtet med sin stiverik.

-Kære chef. !. Jeg bønfalder Dem! Jeg be'r Dem om at give mig den. Gi' mig lov til at få den stukket langt og dybt ind i mig. !. Den store tyrepik. !.

-Du almægtige! Det passer altså. De taler helt i vildelse. !? I det tilfælde, må vi se, hvad vi kan gøre ved sagen. !.

Og uden at agte videre på sit offers ydmyge bønner, går Mr. Raymond over til den anden del af lokalet, hvor et badekar, en toiletstol og et bidet samt skabe med tilbehør ikke lader indretningen på en vandkurstalt ret meget efter.

Fra et lakeret closet, fremtager han en lang gummiledning, som han forbinder til en vandhane, der i forvejen er forsynet med både thermostat og termometer. Ved den anden ende af gummislangen, der er ca. 12 fod lang, tilpasser Mr. Raymond bunden af en glas-sprøjte af en noget speciel art. . . , ca. 9 tommer lang og med en diameter på størrelse med længden af en mands tommelfot. . .

Det vil ikke være at overdrive at sige, at munden på sprøjten, der er bestemt til indførelse i patienten, ikke er af normal karakter. Næsten ægformet. Og et æg af overdådig dimension. !.

Takket være den mærkelige indretning, er Mr. Raymond i stand til at give sin elev et lavement, der, selv om hun prøver nok så meget, ikke vil tillade hende at fordrive een eneste dråbe af det tiltænkte kvantum!

-Et smukt æg til en smuk kylling! -siger Mr. Raymond, idet han dypper den mærkelige sprøjte i en lille krukke med vaseline. Så placerer han sig selv foran kvinden, og har for sine øjne et komplet overblik over hendes skamlæber, der på grund af benenes vidt skrævende stilling, ligger prislåst mandens luner. Men for nuværende, vil kvindens fjams blive negliseret og må vente, til dens tur. Al opmærksomhed fra lærerens side henvender sig til det lille sammenknebne endehul, hvis rynkede folder giver et præj om at andre sikkert har røvpulet hende før.

Med fingerspidserne søger han at eliminere den beskyttende virkning de to store røvbalder søger at yde den bageste indgang, og et sadistisk smil afspejler sin tilstedeværelse på hans ansigte ved tanken om den pinefulde udvidelse af kvindens tarmkanal, som glassprøjten vil forvolde.

Men uberørt heraf fører Mr. Raymond den ægformede tud op mod den rynkede roset. Som følge af kontakten med det kolde instrument, kniber fru Simones endehul sig yderligere sammen.

Mr. Raymond holder nu sprøjten med begge hænder og uden at skifte stilling, presser han af al kraft på instrumentet. Der er ingen tid til barmhjertighed. Fru Simone forstår det, og ved, hvad der kræves af hende. Hun søger at slække ringmuskulens sammentrækningskraft for at åbne sig selv så meget som muligt og derved bane vej for indførslen, men den overdimensionerede størrelse på det ovale glasshovede gør det ikke til nogen let operation. Det brune rynkede hul trækker sig pludselig sammen, forårsaget af smerten, medens kvinden begynder at jamre sig.

-. . . Nå, min due, ka'du mærke den nu? Men prøv ikke på at klemme musklen sammen, som De gør nu. !. De må lukke mere op, som når De sidder og skider. . . ! Vi har ikke tid til det sarte. . . Kom bare i gang. . . ! Pres. !. Pres. !.

-. . . Oooohhh. . . det gør frygteligt ondt, . . . den er alt for stor, . . . den river mig i stykker. . . aaavv. . . la'vær'og klem så hårdt. . . Oooohh la' vær'. . .

-Sludder. !. De har allerede haft den halvt inde. . . Og med de lukkemuskler, De slæber rundt på, sku' det nok være muligt, at nå bedre resultater! . . . Sig mig, ku' De så tænke Dem, at få det røvhul spilet op?!

-Oooohhh. . . jamen jeg kan ikke. Det er umuligt. Den er alt for stor. . . den ødelægger mig helt! . . . Kan De ikke ta' en anden? Bare ikke den der. . . . Neejjj! . . . Neejjj! !.

Uden at tage det mindste hensyn til kvindens overtalelser og bønner, fortsætter Mr. Raymond sine anstrengelser. Fru Simone ligger forsvarligt bundet,

og er ude af stand til at modsætte sig hans beslutning. Hun er ligeledes ude af stand til at se den rå behandling, han udsætter hendes analåbning for. Ubønhørligt fortsætter han med at presse på sprøjten og langsomt tvinges rynkerne i kvinderosetten til at give sig. Ringmusklen er udsat for en uafbrudt pression. . . Men diameteren på sprøjtetuden er for enorm, og den sadistiske lærer er tvunget til at presse med begge hænder på sit værktøj, medens han skærer tænder af anstrengelse. Synet af kvindens underliv er ikke appetitvækkende. Den mishandlede ringmuskul i kvindegattet er tvunget til at åbne sig et anseeligt stykke. Blodtilførslen har fået den til at svulme op, og den ligger nu som en rød sugekop om den sidste del af det ægformede mundstykke. Kvinden vander sig i smerte. Hendes ansigte er fortrukket. Når pinslerne er for store, kan hun ikke holde underkroppen i ro, søger stødvist at rokke med den, for selv at tvinge hendes lukkemuskler til at absorbere munden. Hendes hjælp er forgæves. Kun Mr. Raymond kan bestemme, hvornår kvinderøvhullet må knibe sammen igen. Men Mr. Raymond har opfattet, at hans første mission er ved at være forbi. Den slimede vaselinekonsistens synes at have blødgjort den krampagtige lukkemuskel og langsomt, uendelig langsomt demonstrerer han, at kvinden netop fik åbnet sit endehul til den dimension, han havde ønsket.

Men fru Simone vrider sig stadigvæk og søger på alle måder at få sin barbariske lærer til at afslutte første etape af operationen. Som før, er hendes opførsel dog uden indflydelse på resultatet. Det lille skub på sprøjten, der vil gøre ende på lidelserne, skal udsydes længst muligt. Mr. Raymond beundrer størrelsen som munden på kvindens tarmkanal er spilet op til, og hvorledes det martyriserede røvhul som en torskemund klæber sig fast til sprøjtehovedet. Så endelig giver han efter. Skubber sprøjten op i kvindens indvold. Blondinens røvhul trækker sig taknemmeligt sammen.

-Endelig, -siger en anspændt Mr. Raymond, der simulerer, at resultatet først nu har været opnåeligt, -endelig fik den lille slughals fat i sin slikkepind. Og nu, da maddingen er rigtigt anbragt, skal vi få det lille num-

sehul til at patte på sprøjten, som lå den begravet i fru Simones yndige mund. . .!

Idet han foreholder fru Simone sine grovheder, går han over til vasken, hvor han åbner hanen til han har opnået det ønskede pres på vandet. Den lange gummislange begynder at vibrere som tegn på, at vandet er på vej. Man kan følge, hvor langt det når og betragte, hvorledes det uhindret trænger ind i den pinte kvindes underliv for at presses videre op i hendes mave. Mr. Raymond regulerer hanen således, at det varme vand får et tilstrækkeligt pres, og da rytmen er normal, går han ubekymret over til den lidende blondine. Hun stønner svagt. Alligevel lægger han begge sine hænder fladt på hendes mave og begynder at massere den til akkompagnement til vandet boblen og klukken, der fortæller hvorledes hele hendes anatomi svulmer op.

-Ooooouccchhh. . . Aaaaaahhhh. . .! De slår mig ihjel! Nej. . . neeejjj! Min mave er for. . . aaaavvv! Det er nok vand. . .! Jeg kan ikke tage mere. . . neejjj. . . nok. . .! -skriger kvinden i rædsel, medens hendes lidelser tager til.

Men Mr. Raymond ved, hvor langt han kan gå, og ved også, at det meste er skaberi. For at få hende til at tie stille slår han hende hårdt på den udspilede mave, to. . . tre gange. . . , og han lader vandet løbe til hun har ligheden med en gravid kvinde, der var i sin syvende måned. Hun må indholde mindst halvanden gallon') varmt vand.

Så lukker han hanen og for en sikkerheds skyld slår han en knude på gummislangen i nærheden af kvindens anus, således at hun ikke kan presse sig til nogen lindring fra den side.

Fru Simone ånder tungt. Automatisk bevirker vandtrykket at tarmene søger at frigøre sig for deres væskeoverskud. Denne kædereaktion kan hun ikke blive kvit, den har hende helt i sin magt. Det eneste synlige bevis på den ubehagelige fornemmelse er at endetarmen ganske ugenert begynder at demonstrere sin mest naturlige funktion. Den læderede ringmuskul må uafbrudt arbejde med skiftevis sammentrækninger og udvidelser på at skaffe sig af med det store glasæg, og derved bibringe kvinden et smerteligt bevis på hvor øm

)' 1 gallon = 4,544 liter.

hun i virkeligheden er der. Anstrengelserne er naturligvis forgæves. Hverken sprøjten eller en eneste dråbe vand undslipper det smukke kvindelegeme. Mr. Raymond har fået en gevaldig erektion ved at betragte den 32-årige kvinde, der her for åbent tæppe uhmætt anskueliggør, hvorledes hendes daglige bidrag til forureningen er forekommet. Med et tilfreds smil tager han sin pik i den ene hånd og nærmer sig den gispende fru Simone.

-Nå, se her min smukke. For lidt siden bønnfaldt De mig om at give Dem pik for alle pengene. De var helt liderlig efter den, ikke ? Okay, nu skal De få så meget De lyster! Nu!

Den stakkels fru Simone kan ikke modstå et rædselsskrig:

-Neeeejjjj...! Ikke nu...! Jeg kan ikke, det er umuligt, De vil sprænge mig. De... Jeg..., jeg vil ikke...! Neeeejjjj...!

-Naturligvis vil De! De skal få fissen under behandling til den vrider sig i orgasme, ligegyldigt hvor meget De hylér...!

Op med smilet i behold sætter han sig over-skrævs på bænken til hvilken hun er fastnaglet. Med erfaringen fører han sin penis ind i hendes bløde grotte. Men hendes vagina, der nu er lukket på grund af vandet, der presser i hendes mave, synes ikke at være så let at indtage for den store kødstang. Den tillader ikke Mr. Raymond uden videre at få afløb for al sin virilitet. Tværtimod er han tvunget til at holde fat i bænken og skubbe af al kraft med lænden. Men hendes hylén ophører, da Mr. Raymond pludselig ligger på hende og overlader hende hele hans vægt, medens han nådesløst begynder at kneppe hende.

Hun er begyndt at hikke under hans voldsomme overgreb. Hvert stød fra pikken får hende til at ræbe og hikke som om hun skulle til at brække sig. Men påagtet tvinger hendes beridde hende til at acceptere sin hjælpeløse stilling. En stilling som brugsgenstand, hvor hun fornemmer, hvorledes hun langsomt bemægtiges af en liderlighed, der forener fryd med smerte.

Hendes klitoris, der pirres under Mr. Raymonds ihærdige anstrengelser, er nu centrum for en behagelig,

kløende fornemmelse... En fornemmelse, som hun dog må dele med de smerter, der kommer fra hendes underliv, hvor hendes anus svider forfærdeligt og hvor samtidig hendes livmoder trakteres med den brændende pik, og ikke at forglemme, den trykkende virkning som vandet i hendes oppustede mave påfører hende.

Men pludselig er orgasmen der. Mr. Raymond spytter sin sperma ud i hendes kusse og ledsager kendsgerningerne med et brøl. Hans tyrepike hamrer nogle gange ganske ubehersket i kvindens underliv, hvis lidelser øjeblikkeligt forhøjes og hun hylér som en syg kat.

Da udtømmingen er forbi, rejser Mr. Raymond sig op og befrier fru Simone fra sit ubehagelige leje. Sprøjten sidder stadigvæk begravet i hendes fede mås med den røde gummiledning fastgjort til bundstykket. Læreren løfter ledningen op og hænger den om kvindens hals idet han beordrer:

-Sprøjten bli'r, hvor den er til De er kommet ud på toilettet. Der må De selv klare resten. De vasker både sprøjten og Dem selv før De viser Dem igen! Afsted!

Hans hårde øjne følger køligt den lyshårede skønhed, mens hun vakler afsted med lårerne klemt sammen og begge hænder trykket imod sin store mave. De fyldige endebalder kværner om glassprøjten, der vil berede hende de sidste lidelser.

ECHOPRINT
P. O. Box 51
2950 Vedbaek
Danmark.